COMPENDIUM CAUSÆ

Eximii Patris Bernardi Deſirant Doctoris Lovanienſis, Hiſtoriographi Regii, Hiſtoriarum Profeſſoris publici, ſacræ Facultatis Theologicæ Regentis (in Religione verò ſua, Bruxellenſis Capituli Anno 1697. Præſidis, & Anno 1703. in primum Provinciæ Definitorem, per ſecreta omnium Capitularium plus quadraginta ſuffragia electi, uſque ad annum 1706.) nec non Belgii Epiſcoporum ad Innocentium Papam XII. contra Janſeniſtas Ablegati, & ideò Anno 1707. contumelias paſſi.

Ex quinque Libris ejus: APOLOGIA, CONCORDANTIA, DE NULLITATIBUS, SALVATIO CHRISTIANA, *&* DE JANSENISTARUM SPIRITU FANATICO, *contra* Paſchaſii Queſnelli *Libellos*, Gemiſſement d'une Ame vivement touchée de la deſtruction du ſaint Monaſtere du Port Royal des Champs, *&*, Le Pere Deſirant, ou Hiſtoire de la Fourberie de Louvain.

PRAEFATIO.

TAmetſi particularis perſecutio, iterum iterumque contra P. Deſirant, per ambidextros Janſeniſtas, qui nunc apud hos, nunc apud illos valent, crudeliter mota, nihil ad communem Eccleſiæ cauſam adferat, nihil demat; cùm tamen novi Proteſtantes noſtri in ultima ſua PROTESTATIONE ASSERTA, paragraphum ſuum primum exorſi fuerint à calumniis, in eundem tamquam Conſolatorii Authorem, Janſeniſmo more impactis, ſuam verò ſuorumque potiùs turpitudinem manifeſtantes, dum ſacrilegia, & perjuria, per quæ triumpharunt, non fuerunt auſi negare, multò minùs ad copioſas Patris Deſirant Vindicias reſpondere; juvabit equidem tum ad pleniorem Schiſmaticorum confuſionem, tum ad uberiorem Concatholicorum conſolationem, Breve Compendium ſubjicere totius Cauſæ, ut innocentiam preſſam quidem, ſed in nullius Catholici oculis oppreſſam fuiſſe monſtremus,

Adverſarii in ſua CONCLUSIONE ſunt confeſſi, quòd illum criminati fuerint ex ſuſpicione, & quòd ſuſpicio ad condemnandum ſufficeret. Denegata fuit ei omnis juſta defenſio. Ne Articulos quidem, ſuper quibus fuerat interrogatus, umquam potuit acquirere, nec ullum Articulum ſuper quibus fuerunt auditi teſtes. Juſtiſſimas Recuſationes Judicum partialium legitimè introductæ, ne quidem fuerunt examinatæ. Tribunal erat illegitimum, non Conſilium Brabantiæ: hoc enim ſe huic Cauſæ non immiſcuit. Erat ſeculare, coram quo Sacerdos, illæſis ſacris Canonibus ſpiritu Dei conditis, & totius Mundi reverentiâ conſecratis, non poterat judicari. Erat extraordinarium, fabricatum, & collectum ex quinque Viris ad hanc ſolam Cauſam miro modo delectis. D. Alardus van den Steen Dordracenſis, rebus Janſenianis à vertice capitis uſque ad plantas pedum immerſus, unus ex illis erat, cujus nomen Petrus Nicolaus Tourteau, tamquam in famoſo Reſolutionum libro contentum denuntiaverat. Pars Janſeniana Alardum ſuum, non bonis artibus, prout

Digitized by Google

publicum eſt, in fine Auguſti 1707. coëgerat eligi in Lovanienſis Univerſitatis Rectorem, qui duos ex illis quinque deſignaturus erat. Duos nominavit. Cogitet Lector, an Janſeniſtæ habentes optionem, ſint electuri non affidatos. Præter hos duos ſciverunt excludere quemdam Conſiliarium ſine ulla prævia cognitione, & in ejus locum ſufficere tertium, de cujus aliis actis publicè conſtabat. D. Petrus Melis Amſtelodamenſis, qui cum præfato Alardo certat de palma cujus pariter nomen in eodem Reſolutionum Libro extat, pluries eſt gloriatus, ſe de ſecutura Sententia procuraſſe ſecuritatem, dum hujus tertii ſuffectionem obtinuit: *c'eſt un coup de ma main*, ſibi ſuaviter adulans, dixit. His tribus Viris taliter aggregatis juncti fuerunt duo alii, quos novo nomine appellaverunt JUNCTAM, per fundamentales Leges Patriæ, in LÆTO PRINCIPUM INTROITU, ſub pœna nullitatis vetitam. Ex hoc fonte prodiit ſchedula ſuſpicionaria, quam Adverſarii ſententiam vocant, per quam Pater Deſirant damnatus dicitur, tamquam ſuſpectus, quod cum Petro Nicolao Tourteau concurriſſet (& prout criminatio ferebat, dictaſſet) ad fabricationem quarumdam Litterarum fictarum (quarum contenta omnia Adverſarii nunc exequuntur) & tamquam ſuſpectus quòd concurriſſet ad interceptionem verarum Litterarum Henrici Graſper (quæ continebant eandem conſpirationem, & quarum contenta iidem adverſarii exequuntur) & tamquam convictus, quòd illarum copias malâ fide miſiſſet ad altiores Poteſtates, non nominando eas, cùm tamen non extiterint alii quàm Internuntius Apoſtolicus & Archiepiſcopus Mechlinienſis, quos ſic vocatos volebant.

Nunc verò Paſchaſius Queſnellus, cui reſpondebitur, in ſuo Calumniatorio, *Le Pere Deſirant, ou Hiſtoire de la Fourberie de Louvain* pleniſſimam Patris Deſirant adfert juſtificationem, ubi pag. 275. adfert Sententiam contra Petrum Nicolaum Tourteau, prævîè ab eadem JUNCTA latam, in verbis: ET HABENTES REUM (Petrum Nicolaum Tourteau) *pro convicto, quod prædictas Litteras, Formularia & Reſolutiones fabricaverit, & tulerit ad Patrem Deſirant in uſum prædicto Doctori van Eſpen, & aliis perſonis præjudicioſum* (ſi Petrus erat convictus, quòd omnia fabricaverit, & ad Patrem Deſirant tulerit, quomodo potuit Pater Deſirant manere ſuſpectus, quòd ad iſtam fabricationem concurriſſet, atquè, prout in accuſatoria Concluſione Finali objiciebatur, quod dictaſſet?) *Quod in decurſu litis fecerit plures falſas depoſitiones, & quod illarum primam ſolemni juramento firmaverit* (quomodo ergo inanis ſuſpicio contra Patrem Deſirant in ſolius Petri, de falſitatibus & perjurio convicti aſſertione retractatoria, quam ſolam calumniatrix Concluſio Finalis objecit, potuit fundari?) *Quod tribus diverſis vicibus apud Curſorem interceperit prædictos diverſos faſciculos litterarum per Henricum Graſper ad diverſas perſonas ſcriptarum* (erant ejuſdem tenoris. Numquid etiam Pater Deſirant erit ſuſpectus, quòd concurrerit ad ſcriptionem Litterarum Henrici Graſper?) *Quod prædictorum faſciculorum aperuerit involucra, & quaſdam ex inibi incluſis Litteris aperuerit, & legerit, & quod omnia tulerit ad prædictum Patrem Deſirant, in uſum prout fecerat de aliis partibus.*

Si Petrus erat convictus, quòd omnia taliter tulerit ad Patrem Deſirant, numquid ergò Pater Deſirant tamquam ſtrictæ Facultatis Theologicæ Regens, & Senior Reſidens, ex officio tenebatur Miniſtrum Apoſtolicum, & Archiepiſcopum, per ſecretas copias

Digitized by Google

copias commonefacere, quænam ſibi eſſent delata, & denunciata, addendo, prout ſemper addidit, quòd rei veritas ſtudioſè examinaretur; Hæccine illa crimina? O ludibrium iuſtitiæ humanæ! Sed fruſtra conquerimur, poſtquam legimus Janſeniſtarum Alcoranum, primò Pariſiis antequam eſſemus nati (erimuſne ſuſpecti, quòd etiam hic concurrerimus?) & nuper Coloniæ (nobis tamen inſciis, typis donatum, ubi Inſtructione ſeptima Art. 13. decernitur; *Si quæ Perſonæ minoris conditionis, quàm Epiſcopi* (talis erat Pater Deſirant) *reddant ſe contrarios doctrinæ* (hoc libenter fecit) *primò ſtudebitur ut vincantur ſuavitate* (fruſtrà in materia fidei) *ſi perſiſtant* (perſtitit pro Catholica veritate) *fiet exacta inquiſitio ipſorum vitæ* (vellentne hoc fieri ſibi?) *adhibebuntur minæ ipſos perdendi in bonis, & honore* (hoccine apud Janſeniſtas Chriſtianum eſt?) *& quando procedendum erit ad effectus, id fiet cum magna prudentia* (prudentiâ carnis ſcilicet) *& de conſenſu omnium Unitorum.* Omnes Uniti conſenſerunt, factæ ſunt congregationes Taurorum in vaccis populorum, & famoſus *Huſſius* Lugduni Batavorum die 7. Februarii 1707. Decretum tulit, in primo Henrici Graſper faſciculo repertum: *Maer ſonderling moet op den Auguſtyner Monick gecanonnert worden*, id eſt, *at præcipuè in Auguſtinianum Monachum tormentis bellicis explodendum eſt.* Tauri in ſua conſenſione Patrem Deſirant ubique locorum, ſchiſmaticis ſuis cornibus impetunt. Compendium hoc, malleus erit, quo retundantur.

§. I.

Status Cauſæ.

Sub finem anni 1706. & in principio 1707. occaſionaliter ad Patrem Deſirant venit, anteà ipſi ignotus, Petrus Nicolaus Tourteau, Scriba, vir conjugatus, mento barbato ætatem præ ſe ferens annorum ut minùs triginta, cùm tamen tantummodo attigiſſet annum ætatis circiter vigeſimum. Hunc noverant Janſeniſtæ. Apol, cap. 3. Cum verò familiaris eſſet apud D, Gulielmum Leunckens, tunc Univerſitatis Rectorem, pro quo varia ſcribebat, & quia pro Patre ſuo Nicolao Tourteau, Procuratore permittebatur comparere in judiciis, hinc apud Patrem Deſirant fidem invenit.

Hic totus ſerius & afflictus retulit, ſibi fuiſſe à ſuo Confeſſario, quodam Patre Minorita, injunctum, ut revelaret atrociſſimam quamdam Doctoris Zegeri Bernardi van Eſpen cum ſuis, contra Romanam Eccleſiam conſpirationem; ad cujus executionem ipſe Petrus varia ſub illius dictamine, pro pane lucrando ſcripſiſſet, quamquam nunc, animæ ſuæ ſalutem præferens, rem ſuo Confeſſario aperuiſſet, cui parere vellet. Cumque Sacra Facultas Theologica ex officio ſimilibus invigilaret, & P. Deſirant eſſet illius Regens, Petrus declarabat ſe credere, quòd per præſentem denuntiationem ſecretam, ſuæ conſcientiæ ſatisfaceret Ita pluries verbo, & die 27. Ianuarii. 1707. ſcripto declaravit, coram ejuſdem Facultatis Bedello & Notario Apoſtolico Hieremia van Dormael. Actam vide retro Adverſariorum Concluſionem finalem. pag 3, & Art. 604.

Digitized by Google

Petrus hoc modo die 10. Januarii 1707. attulit Epiſtolam ſua manu ſcriptam, ſub dictamine, ut dicebat, dicti Doctoris van Eſpen, qui ſignaverat quatuor nominis ſui litteris initialibus Z.B.V.E. Apol. cap, 6. paragr. 2. & Concordantia pag. 41. & 42,

Inſcriptio erat ad D. Licentiatum Guilielmum vanden Neſſe, Paſtorem (Deſervitorem dicere debuit) S. Catharinæ Bruxellis.

Contentum tractabat de confœderatione Janſeniſtarum inter ſe, ad tuendas præclaras Janſenii propoſitiones, ad non admittenda ulla Decreta Miniſtri Apoſtolici, & ad ſe declarandos paratos adſcribi numero civium Amſtelodamenſium, ut frui protectione Hollandica valerent. Hic eſt Breviculus Formularii, quod mittebatur ſignandum à variis, quorum nomina in dicta Epiſtola Z, B. V. E. exprimebantur. Vide Inſtrumenta in Concordantia cap. 6.

Inſtrumentorum denuntiatorum ſinceritatem examinans P. Deſirant, ſtatim eâdem die 10. Januarii juſſit, ut Petrus copiam deſcriberet, quatenus apud ſe videret, qualiter Petrus ſua ſponte dictas quatuor litteras Z.B.V.E. formaturus eſset. Sed illas præciſè in copia formavit alio modo: prout in Judicio monſtratum fuit. Apol. cap. 6. parag. 2,

Præterea P. Deſirant ſecretò adhibuit duos Notarios publicos ſeorſim, qui dixerunt & in judicio depoſuerunt, ſe, qui D. Zegeri characterem optimè noverant, judicaſſe, dictam Epiſtolam ab ipſo verè ſignatam fuiſſe, Apol. c, 6. paragr. 3.

Petrus equidem Epiſtolam deſtinavit, ſed uno die ſeriùs. Ibid. paragr. 4,

D. van Eſpen Bruxellas profectus, inde copiam Epiſtolæ deſtinatæ Lovanium remiſit, quam Licentiatus Opſtraet die 22, Januarii evulgavit, dicens, Originale eſſe Bruxellis, ignorari characterem, & oſtendi copiam ad detegendum Authorem. Apol. p.62.

Sacra Faculas Theologica, ad ſedandam commotionem, indè inter Theologos ortam, pluries requiſivit, & ordinavit, ut dictus Licentiatus reproduceret Originale, quippe cùm impoſſibile foret, Authorem ſcripturæ Originalis cognoſcere ex copia. Ibid p.63

Ille verò perſtitit, Originale non eſſe monſtrandum niſi Bruxellis, ob graviſſimas rationes, idque à dicto vanden Neſſe, ſi Facultas Sacra ſuos eò mitteret. Facultas reſpondit ſe miſſurum, dummodò dictus vanden Neſſe prævię juraret, ſe Originale oſtenſurum, prout ipſi deſtinatum fuerat. Ibid pag. 68.

Audita exactione hujus juramenti, ſtatim graviſſimæ illæ rationes ceſsarunt. Deſervitor van den Neſſe Originale miſit ad Dominum van Eſpen, & præfati duo Notarii in judicio depoſuerunt, aliquas ex quatuor præfatis litteris, quas antea, ut dictum eſt, viderant, rediiſſe adulteratas. Cogita Lector, quid inde ſequatur. Apol, cap, 6, par. 5,

Eodem modo Petrus die 27, Ianuarii attulit, & tum verbo, tum ſcripto denuntiavit faſciculum litterarum, cui erat incluſa Copia Libri Reſolutionum. Apol. cap. 7,

Modus quo ſe dicebat hunc faſciculum inveniſse in Doctoris van Eſpen Granario, apparebat ſuſpectus: verumtamen non poterat Petrus de falſitate convinci. Præſertim quia Libri Reſolutionum contentum apparebat veriſſimum in omnibus ſuis articulis, & conforme moribus ordinariis dicti Doctoris van Eſpen, quem conſtat à triginta annis impugnaſse Sedem Apoſtolicam, & ſub ficto nomine Fratris Antonini foviſſe malas partes, ad tuendas varias novitates. Apol. cap, 7, paragr, 1.

Quod maximè apparuit in ultimo Schiſmate Miſſionariorum, in Hollandia lapſorum, cujus incentorem fuiſse Doctorem van Eſpen oſtenditur, Apol, pag, 104,

Idem Doctor Miſſionarios lapſos in errore confirmat, & ut contemnant excommunicationem, hortatur per fœdum Tractatum Hiſtorico Canonicum de Cenſuris Eccleſiaſticis, recenter impreſsum.

Præterea

Præterea die 14. Feb. 1707, præfatus Nicolaus Tourteau, Pater Petri Nicolai, familiariter acceſſerat D. van Eſpen, & hic ei inter alia *quaſi ſub-ingemiſcens dixerat*, ***tuus Filius! tuus Filius! ego timeo, ego timeo.*** Ita hic ſcripto declaravit. Apol. c. 14 parag. 2.

Die 15. Febr. Patrem Deſirant acceſsit doctiſsimus P. Matthias Grauvvels S. Scripturæ Lector, ex Ordine PP. Minoritarum, qui tunc & diebus ſequentibus declaravit ſe illum Confeſſarium eſſe, & de prævia Petri licentia extra confeſſionem tum verbo, tum ſcripto datâ, rem totam tamquam indubitatam, Patri Deſirant tam verbo, quàm ſcripto expoſuit, prout poſtea in Judicio conſtitit, Apol. cap. 15 paragr. 2

Die 16. Feb. manè R. P. Leopoldus à S. Thereſiâ Carmelita Diſcalceatus miſſus fuit ad D, van Eſpen, occaſione Petri, qui Patri Deſirant amarè conquerebatur, ſe minas & verbera pati, eò quòd non reſtitueretur liber Reſolutionum, Ibid, paragr. 3

Hic P. Leopoldus rogavit dictum D. van Eſpen ſub prævio ſecreto, tamquam ex Sacramentali confeſſione originem trahenti, num faſciculus chartarum eſſet ſuus, promittens reſtitutionem ſi ſuum diceret, vel combuſtionem, ſi ſuum negaret. Ibid parag. 4.

At verò dictus van Eſpen ſe illa die & ſequentibus ita illaqueavit, ut neutrum volens categoricè dicere, per plurima indicia monſtraverit, faſciculum ſuum eſſe, Ibid parag. 5

Eadem die 16 Feb. Veſperi idem Petrus Nicolaus Tourteau Patri Deſirant attulit faſciculum Litterarum apertarum, ſcriptarum à quodam Theologo Hollando, nomine Henrico Graſper. Faſciculus erat inſcriptus D, Jacobo Ignatio Krys Amſtelodami. Dicebat Petrus coram R. P. Franciſco d'Herbe, ſe faſciculum accepiſſe apud curſorem ex ordinatione D. Guilielmi Leunckens, qui tunc erat Rector Univerſitatis, & cui Petrus ſciebatur eſſe familiaris: & varia apud ipſum ſcribebat. Secundum ſimilem faſciculum attulit die 20. & tertium die 23. Feb. Apol. cap. 15.

Contentum harum Litterarum erat idem cum aliis, quas Petrus anteriùs in menſe Januario attulerat. Conſpiratio erat manifeſtiſſima. Una confirmabat alteram. Apol. cap. 19 Vide etiam Concordantiam per totum. His adde, quòd illam tandem palam practicent.

In omnibus his P. Deſirant nihil aliud fecit, quàm quòd ſecretò examinaverit ex officio argumenta pro & contrà, miſeritque copias ad altiores Poteſtates, nimirum Internuntium Apoſtolicum, & Archiepiſcopum Mechlinienſem, nec accuſans, nec denuntians, ſed ſecretò referens argumenta, addens quòd res examinaretur. Apol. cap. 20

§. 2.

Irregularis Inſtructio Cauſæ coram Eccleſiaſtico tribunali Univerſitatis Lovanienſis.

Res tandem, non tamen per P, Deſirant, delata fuit ad judicium Rectoris Univerſitatis, & Petrus Nicolaus Tourteau citatus & interrogatus, ſub juramento depoſuit, ſe dictam Epiſtolam in judicio jacentem, de 10. Jan. ſcripſiſſe ſub dictamine Doctoris Zegeri Bernardi van Eſpen, in ipſius Bibliotheca, & quòd dederit ei calamum ad ſubſignandum prout in ſua præſentia fecit, per quatuor litteras Z. B. V. E. Hæc depoſitio jurata, fuit tam circumſtantionata, ut ipſe Advocatus Fiſcalis Henricus Malcorps, licèt totus ſemper fuiſſet de illius Doctoris parte, ſeriò protulerit hæc verba „ Dien leck en ſullen de Janſeniſten noyt afvvaſchen„ id eſt, Hanc maculam Janſeniſtæ numquàm eluent, A. c. 23.

Statim totus Janſeniſmus convenit, & D. Henricus Malcorps mox ſe aliter informatum dixit. Guilielmus Leunckens, qui erat Rectoris Aſſeſſor, ejuſdem ſenſûs fuit &c.

& D. Van Eſpen ſimpliciter admiſſus eſt ad jurandum contrarium, & hoc ſolo dictus eſt innocens. Ibid. paragr. 5.

Petrus Tourteau tamquam prætensè Reus juſsus apprehendi, recurrit ad Carmelitas Calceatos pro azylo, Ibid, paragr, 6,

Duo Doctoris Van Eſpen confidentiſſimi, D. D, Vivien, & Verniel die 19, Martii & ſeqq, cum minis, & poſtea promiſſis Petrum aggreſſi ſunt ut revocaret. Ibid par: 7.

Secuta ſunt dona, & Petrus revocavit. Numquam tamen ſub juramento contrario. Undè primum juramentum de jure adhuc ſtat immotum, Ibid, paragr, 8,

Quartò variavit, donec partialiſſimi cauſæ inſtructores arripuerunt depoſitionem Doctori Van Eſpen magis faventem.

In quarta variata ſua depoſitione Petrus non juratus depoſuit, priora ſcripta de menſe Ianuario, à ſe confiсta fuiſſe, & quòd Pater Deſirant concurriſſet ad fictionem, & quòd induxiſſet ad interceptionem Litterarum Henrici Graſper, & quòd Copias miſiſset ad præfatas altiores Poteſtates. In fine tamen cauſæ, rediit ad primam ſuam depoſitionem non juratam, ſive reſponſionem perſonalem, in qua Patris Deſirant innocentiam, & culpam ſuam agnoverat. Apol: pag. 5,

Hoc ſolo fundamento Doctor Van Eſpen à ſolis ſuis adhærentibus: inter quos nonnulli complices, innocens fingitur, & P, Deſirant coram inimicis in judicium vocatus fuit, tamquàm qui concurriſset ad Litterarum de menſe Ianuarii prætenſam fictionem, & ad Litterarum Henrici Graſper in menſe Februarii interceptionem, & quòd omnium Copias ſecretò miſiſset ad Internuntium Apoſtolicum, & Archiepiſcopum Mechlinienſem. De Nullitatibus, cap, 1, & per totum,

Pater Franciſcus d'Herbe fuit pariter in reatum tractus, ut repelleretur à ferendo teſtimonio veritatis. Vicit litem, nec tamen juratò teſtari permiſsus fuit, Apol, c, 25.

Similiter Adverſarii putaverunt in reatum trahere Patrem Leopoldum à S, Thereſia, ne & ipſe teſtari poſset. Apol: cap, 15, paragr, 5,

Sed vicit veritas. Quam ut obſcuraret Doctor van Eſpen, compoſuit Actam falſitatibus plenam, de 19 Aprilis 1707, quam bis in judicio juravit, tamquam iudex in propria cauſa, & tamquam teſtis contra Patres Leopoldum, & Deſirant. Ibid par. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14 15. 16.

Stante lite, cum Petro Nicolao Tourteau in gratiam rediit, & utriuſque colluſio detecta fuit. Apol: cap. 23 parag 6.

Cauſa fuit inſtructa coram ſuſpectis Lovanii, quos etiam Pater Deſirant legitimè, ſed fruſtra ſuſpectavit. Sed ne hoc quidem obtinere potuit, ut ſuſpectationes examinarentur. Negata fuit illi defenſio. Negata Copia depoſitionum quas teſtes fecerant, contra Cap. qualiter & quando ⁑ de Accuſationibus. Et, quod eſt inauditum, negati ſunt ei articuli ſuper quibus ipſe per 24. & ampliùs horas coactus fuerat reſpondere, prout etiam ipſi negati fuerunt articuli ſuper quibus fuerunt auditi & examinati teſtes.; Apol. cap. 24. paragr 4. & 10.

§. 3

Cauſæ tranſlatio, ſine alia inſtructione, ad Judicium ſeculare extraordinarium, contra LÆTUM INTROITUM, aliaſque fundamentales Patriæ Leges ſubornatum, cujus nomine Adverſarii evulgarunt ſchedulam ſuſpicionariam, quam ſententiam vocant.

TUnc viis aliis procuraverunt, ut cauſa quæ coram judice Eccleſiaſtico inſtructa fuerat, traderetur novo Tribunali laico, quod Iunctam vocant, compoſitam ex judici-

iudicibus delegatis. Ibid. parag. 1, ſuſtinentes ſuſpicionem ſufficere, ut quis per talem Junctam condemnetur. Ibid. parag. 4.

Hoc pacto emanavit Schedula, quam ſententiam vocant de 18. Maii 1708. quâ P. Deſirant fuit declaratus ſuſpectus concurriſſe ad fabricationem Litterarum prætenſè fictarum, & ſuſpectus concurriſſe ad interceptionem Litterarum Henrici Graſper verarum, & convictus Copias miſiſſe ad Internuntium Apoſtolicum, & Archiepiſcopum Mechlinienſem, ideoque omnibus officiis & beneficiis tam Eccleſiaſticis quàm civilibus exutus, & Patriâ pulſus fuit, per non habentes hanc poteſtatem. Vide Lib. de Nullit.

Statim Adverſarii publicaverunt ſcriptum ſub titulo Concluſionis, Finalis ſignatæ à D. Henrico Malcorps. Apol, in præfatione.

Pater Deſirant reſpondit per tres Libros. Primò in Apologia oſtendit ſuam Innocentiam, & vitia in inſtructione cauſæ commiſſa, & inter alia, quòd D. Van Eſpen in famoſa acta ſuprà citatâ, bis iuraſſet novem articulos, quos palam conſtat falſiſsimos eſſe, præſertim quòd primus Congreſſus quem habuiſſet cum P. Leopoldo, incidiſſet in 12. Februarii 1707. cùm tamen ex pluribus circumſtantiis per conteſtes probatis, conſtaret, id factum 16, Februarii quando P. Deſirant ipſi & Fratri eius dederat Caſum aliquem conſcientiæ, illa die ſignatum. Apol, cap 15. parag. 7.

P. Deſirant addidit Concordantiam, reproducens Litteras Henrici Graſper, ex quibus probavit, has Litteras in Februario ſcriptas veras, convenire Litteris antè in Ianuario allatis, quas fingunt fictas eſſe. Illic inſuper oſtenditur fabricatio ſchiſmatis, quod tandem 35 Miſsionarios lapſos peperit, authore ſeu incentore eodem Doctore van Eſpen.

3. Scripſit etiam Tractatum de Nullitatibus ſchedulæ, quam Adverſarii ſententiam vocant; oſtendens falſationes intolerandas, in eius evulgatione, non per Judices, ſed per Adverſarios commiſsas; Tribunalis incompetentiam, Nullitates provenientes ex interventione Judicum ſuſpectatorum, abſque eo quòd voluerint permittere ut ſuſpectatio vel examinaretur; ſit præcipuè quòd illa Juncta Secularium in Cauſa Sacerdotis ſit contraria Sacris Canonibus; & quòd in cauſis etiam ſecularium, repugnet legibus civilibus, Edictis Principum noſtrorum, & legibus fundamentalibus Patriæ, in Principum Læto Introitu fundatis. Junctarum quippe, id eſt iudicum ſpecialium, neglectis Tribunalibus ordinariis, inſtitutio, ſemper fuit in noſtra Patria habita tamquam totius Reipublicæ everſiva. Et idcircò articulus primus Læti Introitus ſemper his aut ſimilibus verbis conceptus fuit ,, Quod ſua Majeſtas omnes prælatos, Religioſas domos, Barones, Nobiles & bonos homines, ac ſubditos Oppidorum ſuorum, Municipiorum & Regionum in omnibus cauſis tractari faciet per iudicium, & inſtantiam, ſecundum ius Oppidorum & Tribunalium competentium ac debitorum, & quòd iudices Regionum præfatæ Maieſtatis debebunt ſua Tribunalia ſervare.

In ſolius Mariæ Burgundicæ Læto Introitu de 27 Maii 1477, neſcio per quos malè intentionatos inſerta fuerat hæc clauſula ,, Abſque eo quòd nobis, aut cuiquam alteri ex parte noſtra ſit futurum integrum allegare, quòd tales cauſæ poſsent aut deberent evocari, aut relinqui ſub cognitione principis aut eiuſdem Concilii Generalis, ſive ſpecialis; exceptis delictis, quæ appellantur crimina Læſæ Majeſtatis. Hæc nova clauſula exceptiva, tempore minorennitatis Mariæ Burgundicæ per quoſdam illius miniſtros excogitata, fuerat poſtmodum per Auguſtum maritum ejus Maximilianum confirmata, per actam de quinta Decembris ejuſdem anni 1477.

Nihil juſtius, nihil ſanctius, quàm omni meliori modo providere, ne impunitum maneat crimen Læſæ Majeſtatis, & ne impunè gliſcant ſcelera contra Statum. Quod autem ſub hoc prætextu ordinaria Tribunalia ſint ſupplantanda, & ſtabiliendum

judicium

Digitized by Google

judicium extravagans, in quo ſuſpicio ad damnandum ſufficiat. Ohime! Inimicus ergò inimicum perditurus, non objiciet crimen ordinarium, ad cujus condemnationem plena probatio requiratur, ſed Majeſtatis, ſed Statûs, ut faciliori ſuſpicione perdat innocentem. Quiſnam, obſecro, id vellet fieri ſibi?

Sufficit paucis referre, Quòd Philippus Pulcher præfatam Sereniſſimæ Matris ſuæ diſpoſitionem, & Auguſti Patris ſui confirmationem expreſſis verbis nominaverit, revocaverit, caſſaverit, & annihilaverit, articulo 54. Læti ſui Introitus de 9. Septemb. 1494 ubi non tantùm præfata nova clauſula de Junctis, ſive de Conciliis ſpecialibus repetitur expuncta, verumetiam expreſsè ſancitur: *Ad hoc volumus, decernimus, & declaramus, ut ſtatim omnes Officiales contra Introitum præfati defuncti proavi noſtri Patris Philippi, deponantur, & ulteriùs, quòd quidquid impoſterum poſſet in contrarium attentari, nulliter, & nullius ſit futurum valoris, nec futuris temporibus haberi poſſit.* Ecce nullitatem

§ 4.

Adverſarii ad excuſanda juramenta D Zegeri Bernardi van Eſpen, novas fictiones edunt ſtatim refutatas.

TAndem poſt novem menſes prodiit Libellus anonymus, *Juſtitia & veritas vindicata contra calumnias, errores & falſitates, quibus ſcatet Apologia P. Deſirant, in iis quæ concernunt quoſdam ſuperiores Carmelitarum Diſcalceatorum circa PP. Leopoldum & Sylvanum ejuſdem Ordinis Religioſos.*

Aſſerunt, quòd omnia per Patrem Deſirant adducta corruunt, dummodo poſſint oſtendere, quod P. Deſirant die 16, Feb, 1707, non ſignaverit allegatum caſum conſcientiæ, nec eum illa die præfatis Patribus dederit, antequam irent ad Doctorem van Eſpen, dicunt pag, 10, & ſæpiſſimè repetunt, quod P, Deſirant ſignaverit caſum iſtum die 29. Jan. exhibitum in Conſiſtorio illius Ordinis, quod Antverpiæ abſolutum fuit 15. Feb. Inferunt, quòd ergò Pater Deſirant & duo iſti Patres ſacrilegè finxerint ſigillum confeſſionis, & quòd Doctor van Eſpen non ſit perjurus.

Breviter reſponſum eſt: quòd extiterint duo caſus. Primus incipit, **Cùm in Brevi** *felicis recordationis.* Signatus eſt Lovanii 29. Januarii 1707, per Patrem Deſirant, & tres alios Doctores, Hic fuit exhibitus in præfato Conſiſtorio, quod 15, Feb, Antverpiæ abſolutum fuit,

Secundus caſus incipit „ Occaſione Janſeniſmi quæſitum fuit„ Eſt multo brevior, quàm primus, fuitque ſignatus Lovanii, 16. Februarii 1707. à ſolo Patre Deſirant, & eodem die præfatis duobus Patribus traditus, ut exhiberetur, prout petebant. Hæc fuſiùs probantur in Libello „ Salvatio Chriſtiana " contra Libellum „ Juſtitia & veritas " quem Paſchaſius Quesnelius more ſuo fingit, ſed nec probat, nec umquam probabit, prodiiſſe ex parte ſacri Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum.

CONCLVSIO.

Judicet Lector Catholicus, an & quantum Z B, V E. purgatus ſit à novem famoſis juramentis, bis in judicio ſolemniter præſtitis; & quàm crudeliter Janſeniſtæ pergant turpiſſimi ſchiſmatis ſui Impugnatorem Catholicum diffamare ex nequiſſima ſuſpicione, poſtquam illum legitimis defenſionibus ſpoliatum per incompetens ſeculare judicium contra fundamentales patriæ Leges coagulatum, curaverunt exui omnibus fortunis, honore, famâ (non tamen apud Catholicos) Cathedris, beneficiis, patriâ, & libertate, Calamitatem hanc adauxit, Religionem Legibus ignotis erroneâ reformatione ſubjiciens,

FINIS.

Digitized by Google